

VG sin uetiske journalistikk

Av Rune Fardal, Meneskerettsforkjemper

Det følger av vær varsom plakaten (VVP) pkt 2.3. at VG skal «*Vise åpenhet om bakenforliggende forhold som kan være relevante for publikums oppfatning av det journalistiske innholdet*». Når en drapsmann er kilde, og vitner sier han lyver, skal folk vite det.

Det følger også av pkt 4.14 at «*De som utsettes for sterke beskyldninger skal så vidt mulig ha adgang til samtidig imøtegåelse av faktiske opplysninger*.» og pkt 4.15 at «*De som er blitt utsatt for angrep skal snarest mulig få adgang til tilsvar....*». Etter at VG startet sin kampanje mot meg 16.10.22 ba jeg om å få inn et tilsvar som handlet om deres kilde «Martin». VG utelater og skjuler bevisst meget vesentlige bakenforliggende forhold ved denne «anonyme» kilden. Jeg ble da nektet tilsvar i strid med VVP.

VG har ingen problemer med å beskrive bakenforliggende forhold ved min person, men søker åpenbart skjule vesentlige bakenforliggende forhold ved sine kilder. Forhold som er av betydning for kildens troverdighet. Dette er åpenbart brudd på VVP 2.3 jmf. innlegget jeg sendte 26.10.22. Når innlegget så inneholder informasjon som viser at «Martin» åpenbart ikke snakker sant, bryter VG sin fremstilling også mot VVP 3.2. «*Vær kritisk i valg av kilder, og kontroller at opplysninger som gis er korrekte. Det er god presseskikk å tilstrebe bredde og relevans i valg av kilder. Vær spesielt aktsom ved behandling av informasjon fra anonyme kilder...*»

VG sine kilder er ensidig valgt blant folk som har et negativt emosjonelt forhold til meg. Dermed er kildene selekterte og uten bredde. VG søker kilder som kan påstå noe negativt om meg og utelater bevisst kilder som kan si noe positivt. Muntlige påstander er ikke håndfast dokumentasjon (sak 072/22). Opplysninger er rammende når de går tett på person og relasjoner som i denne VG-kampanjen (sak 099/22). Dette er ikke journalistikk, men kampanje.

Når jeg problematiserer dette, skriver VG i mail at «*Pressen har et ansvar for å verne sine kilder, både når det kommer til publisering av opplysninger som kan være identifiserende og når det gjelder publisering av personlige og private forhold når dette er saken uvedkommende*.» Vel, pressen har et etisk ansvar for hele prosessen.

Når VG samtidig bruker min barnefordelingssak for 23 år siden for å sverte meg og min troverdighet og mener det er relevant for «*Det barnevernskritiske miljøet*», så finner jeg det lite troverdig at de nekter meg å omtale VG sine kilders bakenforliggende forhold som åpenbart har med deres troverdighet å gjøre. Min datter Hanne fremsetter åpenbart påstander som ikke er sanne, påstander hun umulig kan vite noe om, og når jeg da i innlegg 5.1.23 igjen blir sensurert fra å tilbakevise disse påstander, fremstår det som klare brudd på journalistisk etikk.

I PFU sak 229/21 ble det konstatert brudd på VVP 3.2 og 4.14, fordi «Anonymisering ikke rettferdiggjorde at beskyldninger blir publisert uimotsagt som en sannhet uten forbehold». Jeg blir nektet ta til motmæle mot disse kilders usanne påstander. PFU har også skrevet at «Ved sterke angrep er det ikke nok å gi den angrepne part mulighet til å svare. Avisen må gjøre et grundigere kildearbeid og mer omfattende opplysningskontroll» (sak 231/21). Ikke bare nektes jeg tilsvarsrett, men i denne kampanjen er det helt åpenbart at VG ikke gjør noe grundig kildearbeid og opplysningskontroll, og de har ikke bredde i kildegrunnet. At jeg ikke svarer på mail, fritar ikke VG for opplysningskontroll.

PFU har tidligere (sak 247/21) sagt at «Redaksjoner kan ikke referere ukritisk, opplysninger må kontrolleres». Verken «Martins» påstander eller Hannes påstander er kontrollert. Det samme gjelder andre kilder. VG tar ikke en gang forbehold rundt disse kilders påstander. Senere tilsvar veier ikke opp for mangler på samtidig imøtegåelse (sak 225/21) og når tilsvar i tillegg nektes og sensureres, ja da er presseetikken for lengst brutt.

Og med den massive negative vinkling VG viser, skal det «Ved konflikter og sterke motsetninger være ekstra viktig å bestrebe seg på at ingen sentrale opplysninger blir utelatt og at den angrepne syn kommer tydelig frem» (PFU sak 025/22). Mitt syn kommer åpenbart ikke tydelig frem. PFU mener at enhver kilde har en agenda (sak 267/21) og i denne kampanjen er det åpenbart at både VG og kildene har en agenda. Kampanjen handler ikke om «Det barnevernskritiske miljøet», for det er ikke omtalt i det hele tatt. Ensidig handler kampanjen om meg som person. Det handler om karakterdrap.

VG vet utmerket godt at «Media skal ikke bare sitere kilder men også stille kritiske spørsmål til kildene» (sak 032ab/22 og 033ab/22). I denne sak fines det ikke noen kritiske spørsmål til kildene. «Den angrepne skal ha en reell mulighet til å forsvare seg» skriver PFU i sak 023/22. Ved å nekte meg tilsvar og sensurere har jeg ingen reell mulighet for å forsvare meg mot de usanne påstander VG fremsetter. VG bryter VVP på en rekke punkter.